

Οι Νεοπαγανιστές και ο Απόστολος Παύλος

Ορθοδοξία / Εκκλησιαστική Ιστορία

Πρωτοπρεσβύτερος Βασίλειος Γεωργόπουλος, Αναπληρωτής Καθηγητής Θεολογικής Σχολής
ΑΠΘ



Βασικό στοιχείο στις διάφορες νεοπαγανιστικές ομάδες αποτελεί η εμπάθης, απαξιωτική, φανατισμένη και μέχρις ακροτήτων τοποθέτησή τους, απέναντι στο πρόσωπο του Κυρίου, των Προφητών, των αγίων Αποστόλων και των αγίων Πατέρων της Εκκλησίας μας.

Ο κατ' εξοχήν όμως Απόστολος, για τον οποίο εκφρά ζονται με απίστευτη εμπάθεια και φανατισμό είναι ο απ. Παύλος, εναντίον του σεπτού προσώπου του οποίου επιστρατεύονται κάθε είδους φαντασιοκοπήματα, τα οποία κινούνται μεταξύ φανατισμένης εμπάθειας και κακοποίησης των ιστορικών δεδομένων, και φθάνουν μέχρι ιδεοληψίας.

Στην συνέχεια θα παραθέσουμε, ενδεικτικώς, μερικούς μόνο, νεοπαγανιστικούς ισχυρισμούς για τον απ. Παύλο και θα τους σχολιάσουμε με συντομία, για να γίνει αντιληπτό, κατά τρόπο σαφή, το μίσος των σύγχρονων νεοπαγανιστών εναντίον του προσώπου και του έργου του απ. Παύλου. Στους ανιστόρητους και δυσφημιστικούς ισχυρισμούς των σύγχρονων "αρχαιολατρών" κατά του απ.

Παύλου εντάσσεται και η προσπάθεια ορισμένων εξ αυτών να συσχετίσουν το πρόσωπο του Αποστόλου με το κάψιμο της Ρώμης στα χρόνια του Νέρωνα.



Υιοθετούν κατά τρόπο αβασάνιστο τις συκοφαντικές κατηγορίες του σχιζοφρενούς και διεφθαρμένου Νέρωνος εναντίον των πρώτων χριστιανών για την τρομακτική πυρκαγιά της 19-7-64 μ.Χ. που κατέκαυσε το μεγαλύτερο μέρος της αρχαίας Ρώμης, στην προσπάθεια του να αποφύγει την οργή του ρωμαϊκού λαού να ξεσπάσει εναντίον του. Ο απ. Παύλος και οι χριστιανοί παρουσιάζονται από τους νεοπαγανιστές ως οι εμπρηστές της Ρώμης.

Κατασκευάζοντας κυριολεκτικώς ανύπαρκτα περιστατικά ένας πρώτος ισχυρισμός τους είναι ότι ο Απ. Παύλος συσχετίζεται με τη συνωμοσία των Σενέκα-Πίσωνος. Ο εν λόγω νεοπαγανιστικός ισχυρισμός είναι κυριολεκτικώς ψευδής. Είναι αποκύημα φαντασίας. Καμμία απολύτως ιστορική πηγή δεν αναφέρει συμμετοχή του Παύλου στην συνωμοσία εναντίον του Νέρωνα που είχε οργανωθεί από τον Γάϊο Καλπούρνιο Πίσωνα και αποκαλύφθηκε το 65 μ.Χ.

Στα ίδια πλαίσια επικαλούνται και την λεγόμενη αλληλογραφία Παύλου-Σενέκα. Από όλους όμως τους ειδικούς η εν λόγω αλληλογραφία θεωρείται ως ένα σώμα επιστολών που γράφτηκαν τον 4ον μ.Χ αι. και γι' αυτό χαρακτηρίζεται από το σύνολο των ειδικών ως απόκρυφη ή πλαστή ή ψευδεπίγραφη[1]. Ψευδεπίγραφα κείμενα του 4ου μ.Χ αιώνας προσάγονται ως αυθεντικές δήθεν μαρτυρίες - αποδείξεις απίθανων ισχυρισμών.

Απένταντι όμως στην νεοπαγανιστική προπαγάνδα βρίσκονται τα αληθινά

γεγονότα. Είναι οι ιστορικές μαρτυρίες. Η πρώτη είναι η μαρτυρία του ιστορικού Τάκιτου που την αναφέρει ο Τάκιτος στο έργο του Χρονικά (Annales).

Είναι αναφορά στη διαδεδομένη γνώμη μεταξύ των κατοίκων της Ρώμης ότι ο εμπρηστής ήταν ο Νέρωνας. Και συνεχίζει ο Τάκιτος, ότι για να καταπνίξει αυτή τη γνώμη ο Νέρωνας κατηγόρησε ως εμπρηστές τους χριστιανούς[2], δηλαδή τους συκοφάντησε.

Τα αληθινά όμως γεγονότα που αποδεικνύουν, ότι αποτελεί το λιγότερο συκοφαντία οποιαδήποτε συσχέτιση του Παύλου και των χριστιανών με τον εμπρησμό τα παραθέτει ο Σουητώνιος. Αναφέρει χαρακτηριστικά ο Σουητώνιος τα εξής: «Πράγματι με πρόσχημα ότι τον σοκάριζε η ασχήμια των παλιών οικοδομημάτων, η στενότητα και το στρίμωγμα του πλήθους στους δρόμους, έβαλε φωτιά και έκαψε τη Ρώμη. Και, παρόλο που πολλοί συγκλητικοί είδαν μέσα στις ιδιοκτησίες τους δούλους των ανακτόρων του Νέρωνα με τους δαυλούς στο χέρι, δεν τόλμησαν να τους πιάσουν»[3].

Οι νεοπαγανιστικοί ισχυρισμοί που παραθέσαμε σχετικά με το πρόσωπο του απ. Παύλου είναι απόδειξη του τρόπου σκέψης τους και του φανατισμού τους. Επιπλέον, είναι μία ανιστόριτη επιχειρηματολογία αλλά και αποδεικτικό στοιχείο ενός δράματος. Και το δράμα αυτό δεν τίποτα άλλο, από την ψευδαίσθηση που έχουν, ότι η πραγματική ιστορία είναι οι φαντασιώσεις τους.

Υποσημειώσεις:

[1] Βλ. εκτενώς Al. Fürst - Th.Fuhrer- F.Siegert- P.Walter, *Der apokryphe Briefwechsel zwischen Seneca und Paulus, (Scripta Antiquitatis Posterioris ad Ethicam Religionemque pertinetia 11)*, εκδ. Mohr Siebeck, Tübingen 2006).

[2] Βλ. Tacitus, *Annals, Books XV/44*, (Loeb Classical Library) London 1999, σ. 282. Βλ και H. Fuchs, *Tacitus über die Christen*, στο *Vigiliae Christianae* 4(1950), 65-93).

[3] Βλ. Gaius Suetonius Tranquillus, *De vita Caesarum. Neron, 38, Εισαγωγή -Μετάφραση: Περικλής Ροδάκης*, εκδ. Παρασκήνιο, Αθήνα 1993, σ.70).

<https://bit.ly/3oqrv5a>